OTSUSED

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2020/1320,

22. september 2020,

millega muudetakse rakendusotsust (EL) 2018/1986, millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid seoses teatava kalapüügiga

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006, ([1]) eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrust (EL) 2019/473 Euroopa kodanikualgatuse kohta, ([2]) eriti selle artikli 17 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 1224/2009 on kehtestatud eeskirjad kõigi selliste ühise kalanduspoliitika valdkonda kuuluvate tegevuste kontrollimiseks, mis viiakse läbi liikmesriikide territooriumil või liidu vetes või mille viivad läbi liidu kalalaevad või, lipuriigi esmavastutust piiramata, liikmesriikide kodanikud.

(2) Vastavalt kõnealuse määruse artiklile 95 on komisjoni rakendusotsusega (EL) 2018/1986 ([3]) ette nähtud kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid, mida kohaldatakse konkreetse kalapüügi ja konkreetsete merepiirkondade suhtes

(3) Hiljuti vastu võetud liidu kalavarude kaitse- ja majandamismeetmete ([4]) ning Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) soovituste ([5]) arvessevõtmiseks tuleks otsuse (EL) 2018/1986 (millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid seoses teatava kalapüügiga Vahemerel ja Mustal merel) kohaldamisala laiendada euroopa merluusi, roosa süvahännaku, punaka aristiidi, hiidlehthännaku, norra salehomaari, hariliku meripoisuri, besuugo, hariliku merikeele, punakoralli, hariliku kuldmakrelli ja kilu püügile. Selguse huvides oleks asjakohane sätestada Joonia mere, Levandi mere ja Alboráni mere määratlus.

(4) Asjaomased liikmesriigid teevad ühiseid inspekteerimis- ja järelevalvetoiminguid, vajaduse korral kooskõlas ühiskasutuskavaga, mille Euroopa Kalanduskontrolli Amet (EFCA) on kehtestanud vastavalt nõukogu määruse (EL) 2019/473 artiklitele 9 ja 10. Selleks et komisjon saaks täita oma määrusest (EÜ) nr 1224/2009 tulenevaid kohustusi ning vastavalt määruse (EL) 2019/473 artikli 17 lõikele 1, peaks tal olema juurdepääs teabele, mida vahetatakse ühise kontrolli ja järelevalve raames.

([1]) ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.

([2]) ELT L 83, 25.3.2019, lk 18.

([3]) Komisjoni 13. detsembri 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/1986, millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid seoses teatava kalapüügiga ning tunnistatakse kehtetuks rakendusotsused 2012/807/EL, 2013/328/EL, 2013/305/EL ja 2014/156/EL (ELT L 317, 14.12.2018, lk 29).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1022, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude püügi mitmeaastane kava ja muudetakse määrust (EL) nr 508/2014 (ELT L 172, 26.6.2019, lk 1).

([5]) Soovitus GFCM/43/2019/2 Alboráni meres (geograafilised alapiirkonnad 1–3) besuugo säästva kasutamise mitmeaastase majandamiskava kohta; soovitus GFCM/43/2019/5 Aadria mere (geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18) säästva põhjalähedase püügi mitmeaastase majandamiskava kohta, soovitus GFCM/43/2019/6, milles käsitletakse Sitsiilia väinas (geograafilised alapiirkonnad 12, 13, 14, 15 ja 16) hiidlehthännaku ja punaka aristiidi säästva traalpüügi majandamise meetmeid; soovitus GFCM/43/2019/4 Vahemeres punakoralli säästva kasutamise majandamiskava kohta; soovitus GFCM/43/2019/1, milles käsitletakse majandamismeetmeid ankurdatud peibutuspüügivahendite kasutamiseks hariliku kuldmakrelli püügil Vahemerel.

(5) Seepärast tuleks rakendusotsust (EL) 2018/1986 vastavalt muuta.

(6) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas kalanduse ja vesiviljeluse komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Rakendusotsuse (EL) 2018/1986 artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

1) lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide rakendamiseks tagavad asjaomased liikmesriigid kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammidega hõlmatud püügitegevust ja kalapüügiga seonduvat tegevust käsitlevate andmete elektroonilise vahetuse teiste asjaomaste liikmesriikide ja EFCAga. Komisjonil on juurdepääs käesoleva lõigu kohaselt vahetatud andmetele.“;

2) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Vastavalt lõikele 1 vahetatavad andmed võivad sisaldada ka isikuandmeid. EFCA, komisjon ja liikmesriigid võivad töödelda vastavalt lõikele 1 nende käsutuses olevaid isikuandmeid, et täita kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammides ette nähtud ülesandeid ja kohustusi. EFCA, komisjon ja liikmesriigid võtavad kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/679 artikliga 5 ja määruse (EL) 2018/1725 artikliga 4 meetmeid, et tagada isikuandmete nõuetekohane kaitse.“;

3) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. EFCA, komisjon ja liikmesriikide ametiasutused tagavad vastavalt käesolevale otsusele toimuva isikuandmete töötlemise turvalisuse. EFCA ja liikmesriikide ametiasutused teevad andmeturbega seotud ülesannete täitmisel koostööd.“;

4) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. EFCA, komisjon ja liikmesriigid võtavad kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 113 meetmeid, et tagada vastavalt käesolevale otsusele saadud teabe konfidentsiaalsuse nõuetekohane kaitse.“

Artikkel 2

Rakendusotsuse (EL) 2018/1986 I ja II lisa asendatakse käesoleva otsuse lisaga.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 22. september 2020

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Virginijus SINKEVIČIUS

LISA

„I LISA

KONTROLLI JA INSPEKTEERIMISE ERIPROGRAMMI ÜKSIKASJAD SEOSES ICCATi [1] LIIKIDE PÜÜGIGA ATLANDI OOKEANI IDAOSAS JA VAHEMEREL NING TEATAVA PÕHJALÄHEDASE JA PELAAGILISE PÜÜGIGA VAHEMEREL

1) See kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm hõlmab geograafilisi piirkondi, mis on määratletud järgmiselt:

   a) „Atlandi ookeani idaosa“ – Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) [2] alapiirkonnad 7, 8, 9 ja 10, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 218/2009 [3] III lisas, ning FAO [4] rajoon 34.1.2;

   b) „Vahemeri“ – FAO alapiirkonnad 37.1, 37.2 ja 37.3 ehk Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1343/2011 [5] I lisas määratletud geograafilised alapiirkonnad 1–27;

   c) „Aadria mere põhjaosa“ ja „Aadria mere lõunaosa“ – geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

   d) „Sitsiilia väin“ – geograafilised alapiirkonnad 12, 13, 14, 15 ja 16, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

   e) „Joonia meri“ – geograafilised alapiirkonnad 19, 20 ja 21, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

   f) „Levandi meri“ – geograafilised alapiirkonnad 24, 25, 26 ja 27, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

   g) „Alboráni meri“ – geograafilised alapiirkonnad 1–3, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas.

2) Asjaomased liikmesriigid on Horvaatia, Küpros, Prantsusmaa, Kreeka, Itaalia, Malta, Portugal, Sloveenia ja Hispaania.

3) Arvesse võetakse järgmist püüki:

   — hariliku tuuni püük (sealhulgas harrastuspüük) Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel;

   — mõõkkalapüük (sealhulgas harrastuspüük) Vahemerel;

   — pikkuim-tuuni püük Vahemerel;

   — sardiini- ja anšoovisepüük Aadria mere põhja- ja lõunaosas;

   — euroopa merluusi (*Merluccius merluccius*) püük Sitsiilia väinas ja GFCMi alapiirkondades 1, 5, 6, 7 ja 9, 10, 11 ning Aadria mere põhjaosas ja Aadria mere lõunaosas;

   — roosa süvahännaku (*Parapenaeus longirostris*) püük Sitsiilia väinas ja GFCMi alapiirkondades 1, 5, 6 ja 9, 10, 11 ning Aadria mere põhjaosas ja Aadria mere lõunaosas;

   — hariliku süvameregarneeli püük Levandi ja Joonia merel;

   — punaka aristiidi (*Aristeus antennatus*) püük GFCMi alapiirkondades 1, 5, 6 ja 7 ning Sitsiilia väinas;

   — hiidlehthännaku (*Aristaeomorpha foliacea*) püük GFCMi alapiirkondades 9, 10 ja 11 ning Sitsiilia väinas;

   — norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) püük GFCMi alapiirkondades 5, 6, 9 11 ning Aadria mere põhjaosas ja Aadria mere lõunaosas;

---

(1) Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon.

(2) ICESi (Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu) püügipiirkonnad on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

(4) ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon.

(5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

— hariliku meripoisuri (*Mullus barbatus*) püük GFCMi alapiirkondades 1, 5, 6, 7, 9, 10, 11 ning Aadria mere põhjaosas ja Aadria mere lõunaosas;

— besuugopüük Alboráni merel;

— hariliku merikeele püük GFCMi alapiirkonnas 17;

— punakoralli püük Vahemerel;

— hariliku kuldmakrelli püük Vahemere rahvusvahelistes vetes;

— liiki *Anguilla* kuuluva euroopa angerja püük Vahemere liidu vetes;

— määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohaselt lossimiskohustusega hõlmatud liikide püük.

4) Inspekteerimise sihtkriteeriumid

Käesoleva lisa punktis 2 täpsustatud liikmesriigid rakendavad järgmisi sihtkriteeriume.

a) Inspekteerimine merel

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % merel tehtavatest inspekteerimistest (v.a õhuseire) läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmendid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

b) Inspekteerimine lossimisel (inspekteerimine sadamates ja enne esmamüüki)

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % lossimisel tehtavatest inspekteerimistest läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmendid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

c) Mõrdade ja kalakasvanduste inspekteerimine seoses hariliku tuuni varude püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel

Igal aastal inspekteeritakse 100 % sumpadesse paigutamise ja üleviimise toimingutest (sh kalade vabakslaskmine) mõrdade ja kalakasvanduste juures.

II LISA

KONTROLLI JA INSPEKTEERIMISE ERIPROGRAMMI ÜKSIKASJAD SEOSES TEATAVA PÜÜGIGA MUSTAL MEREL

1) See kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm hõlmab geograafilisi piirkondi, mis on määratletud järgmiselt:

   Musta mere liidu veed, kus „Must meri“ on määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas määratletud Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) geograafiline alapiirkond 29.

2) Asjaomased liikmesriigid on Bulgaaria ja Rumeenia.

3) Arvesse võetakse järgmist püüki:
   — hariliku kammelja püük Mustal merel;
   — kilu püük Mustal merel;
   — määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohaselt lossimiskohustusega hõlmatud liikide püük.

4) Inspekteerimise sihtkriteeriumid

   Käesoleva lisa punktis 2 täpsustatud liikmesriigid rakendavad järgmisi sihtkriteeriume:

   a) inspekteerimine merel:

      igal aastal viiakse vähemalt 60 % merel tehtavatest inspekteerimistest (v.a õhuseire) läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmendid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud;

   b) inspekteerimine lossimisel (inspekteerimine sadamates ja enne esmamüüki):

      igal aastal viiakse vähemalt 60 % lossimisel tehtavatest inspekteerimistest läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmendid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.“